

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 18. januára 2011 v trestnej veci proti obvinenému **J. Š.**, pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák. a o dovolaní obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júla 2010, sp. zn. 2 To 236/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam s poukazom na § 368 ods. 1 Tr. por. sa dovolanie obvineného J. Š. **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo 14. júna 2010, sp. zn. 1 T 250/2007, rozhodol, že obvinený J. Š., nar. X. v Ž., bytom S., okres Ž. n. H., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 4. januára 2008, sp. zn. 1 T 250/2007, v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade sťažnosti obvineného J. Š. proti uzneseniu súdu prvého stupňa, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. júla 2010, sp. zn. 2 To 236/2010, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. Š. písomným podaním z 27. augusta 2010 (doručeným súdu prvého stupňa 27. augusta 2010) dovolanie, kde uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací skúmal, či podané dovolanie obvineného je v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. prípustné a dospel k záveru, že táto procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,
- d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,
- e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 368 ods. 1 Tr. por. je nevyhnutné poukázať na doterajšiu rozhodovacu prax najvyššieho súdu, z ktorej vyplýva výklad tohto zákonného ustanovenia, konkrétne výklad slovného spojenia „vec právoplatne skončená“. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 T do 5/2006 (publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky v čísle 2/2007, pod poradovým číslom 19, na strane 20), bol vymedzený okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné podať dovolanie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nasledovným spôsobom:

„Rozhodnutím, ktorým bola vec právoplatne skončená, treba podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku o prípustnosti dovolania rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorými je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Trestného poriadku;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1. až 7.“

Za rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. nemožno teda považovať napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o tom, že sa obvinený neosvedčil a ktorým nariadil výkon trestu odňatia slobody, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej.

Z uvedeného vyplýva, že proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie nie je prípustné, nakoľko dovolaním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej.

V ustanovení § 382 Tr. por. sú upravené podmienky, za ktorých dovolací súd dovolanie uznesením na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietne. I keď Trestný poriadok upravuje podmienky prípustnosti dovolania (§ 368 ods. 1, § 566 ods. 3) v ustanovení § 382 Tr. por. absentuje neprípustnosť dovolania ako dôvod na odmietnutie veci na neverejnom zasadnutí. Nakoľko právna úprava Trestného poriadku neobsahuje iné ustanovenie o spôsobe ako rozhodnúť o neprípustnom dovolaní, najvyšší súd na odmietnutie dovolania obvineného J. Š. aplikoval analogicky ustanovenie § 382 Tr. por.

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok dovolania, najvyšší súd napadnuté rozhodnutie meritórne nepreskúmaval.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. januára 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková